

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1968-1969.

21 MEI 1969.

Ontwerp van wet tot herziening van de besluit-wet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

TEKST IN EERSTE LEZING AANGENOMEN (1).

HOOFDSTUK EEN.

Toepassingsgebied.

ARTIKEL EEN

§ 1. Deze wet vindt toepassing op de werknemers en de werkgevers die door een arbeidsovereenkomst zijn verbonden.

Voor de toepassing van deze wet worden gelijkgesteld :

1° met werknemers :

- a) de leerjongens,
- b) de personen tot wie de Koning deze toepassing in uitvoering van artikel 2, § 1, 1°, uitbreidt;

2° met werkgevers :

- a) de personen die leerjongens tewerkstellen,
- b) de personen die door de Koning zijn aangewezen bij toepassing van artikel 2, § 1, 1°.

R. A 7716

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

18 (Zitting 1968-1969) : Ontwerp van wet;
150 (Zitting 1968-1969) : Verslag;
173, 177, 188, 189 (Zitting 1968-1969) : Amendementen;
262 (Zitting 1968-1969) : Verslag;
279 (Zitting 1968-1969) : Amendementen;
317 (Zitting 1968-1969) : Verslag;
335 en 348 (Zitting 1968-1969) : Amendementen.

Handelingen van de Senaat :

5, 11 februari, 26 maart en 21 mei 1969.

(1) De in eerste lezing aangenomen amendementen zijn cursief gedrukt.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1968-1969.

21 MAI 1969.

Projet de loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

TEXTE ADOPTÉ EN PREMIÈRE LECTURE (1).

CHAPITRE PREMIER.

Champ d'application.

ARTICLE PREMIER.

§ 1er. La présente loi est applicable aux travailleurs et aux employeurs liés par un contrat de louage de travail.

Pour l'application de la présente loi sont assimilés :

1° aux travailleurs :

- a) les apprentis,
- b) les personnes auxquelles le Roi étend cette application en exécution de l'article 2, § 1er, 1°;

2° aux employeurs :

- a) les personnes qui occupent au travail des apprentis,
- b) les personnes désignées par le Roi en exécution de l'article 2, § 1er, 1°.

R. A 7716

Voir :

Documents du Sénat :

18 (Session de 1968-1969) : Projet de loi;
150 (Session de 1968-1969) : Rapport;
173, 177, 188, 189 (Session de 1968-1969) : Amendements;
262 (Session de 1968-1969) : Rapport;
279 (Session de 1968-1969) : Amendements;
317 (Session de 1968-1969) : Rapport;
335 et 348 (Session de 1968-1969) : Amendements.

Annales du Sénat :

5, 11 février, 26 mars et 21 mai 1969.

(1) Les amendements adoptés en première lecture sont imprimés en italique.

§ 2. Deze wet vindt geen toepassing op personen die vallen onder de regelingen betreffende de sociale zekerheid van :

- 1° mijnwerkers en met mijnwerkers gelijkgestelden,
- 2° zeelieden ter koopvaardij.

ART. 2.

§ 1. De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen :

- 1° onder de voorwaarden die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet uitbreiden tot de personen die, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen loon arbeidsprestaties onder het gezag van een ander persoon verrichten of die een arbeid verrichten in gelijkwaardige voorwaarden, als die van een arbeidsovereenkomst; alsdan wijst de Koning de persoon aan die als werkgever wordt beschouwd;
- 2° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet tot één of meer van de bij artikel 5 opgesomde regelingen beperken;
- 3° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de bijzondere toepassingsmodaliteiten vastleggen, waarbij van zekere bepalingen van deze wet wordt afgeweken;
- 4° onder de voorwaarden die Hij bepaalt, aan de toepassing van deze wet onttrekken de categorieën van werknemers, tewerkgesteld aan een arbeid die voor hen een toekomstige betrekking is of die wezenlijk van korte duur is, evenals de werkgevers uit hoofde van de tewerkstelling van die werknemers.

§ 2. Wanneer de Koning gebruik maakt van de bevoegdheden welke Hem bij § 1, 1° en 2° worden opgedragen, breidt Hij bij hetzelfde besluit het toepassingsgebied uit van die regelingen bij artikel 5 opgesomd, waarvan Hij het genot tot de nieuwe verzekeringsplichtigen wil uitbreiden.

ART. 3.

Onverminderd het bepaalde in internationale overeenkomsten en verordeningen inzake sociale zekerheid en artikel 13, tweede lid, van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid, is deze wet van toepassing op de werknemers die in België in dienst zijn van een in België gevestigde werkgever of verbonden zijn aan een in België gevestigde exploitatiezetel.

ART. 4.

De werkgevers mogen zich niet op de nietigheid van de met de werknemer gesloten overeenkomst beroepen ten einde de toepassing van deze wet uit te sluiten.

HOOFDSTUK II.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

AFDELING EEN.

Taak.

ART. 5.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, opgericht door de besluitwet van 28 december 1944 is belast, onder de

§ 2. La présente loi n'est pas applicable aux personnes assujetties aux régimes de sécurité sociale :

- 1° des ouvriers mineurs et assimilés,
- 2° des marins de la marine marchande.

ART. 2.

§ 1er. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail :

- 1° étendre, dans les conditions qu'Il détermine, l'application de la présente loi aux personnes qui, sans être liées par un contrat de louage de travail, fournissent contre rémunération des prestations de travail sous l'autorité d'une autre personne ou qui exécutent un travail selon des modalités similaires à celles d'un contrat de louage de travail; dans ces cas, le Roi désigne la personne qui est considérée comme employeur;
- 2° limiter, pour certaines catégories de travailleurs qu'Il détermine, l'application de la présente loi à un ou plusieurs des régimes énumérés à l'article 5;
- 3° prévoir, pour certaines catégories de travailleurs qu'Il détermine, des modalités spéciales d'application dérogeant à certaines des dispositions de la présente loi;
- 4° soustraire, dans les conditions qu'Il détermine, à l'application de la présente loi des catégories de travailleurs occupés à un travail qui constitue dans leur chef un emploi accessoire ou qui est essentiellement de courte durée ainsi que les employeurs du chef de l'occupation de ces travailleurs.

§ 2. Lorsque le Roi fait usage d'un des pouvoirs attribués par le § 1er, 1° et 2°, Il étend par le même arrêté le champ d'application de ceux des régimes prévus à l'article 5 dont Il entend faire bénéficier les nouveaux assujettis.

ART. 3.

Sans préjudice des dispositions des conventions internationales et des règlements internationaux de sécurité sociale et de l'article 13, alinéa 2, de la loi du 17 juillet 1963 relative à la sécurité sociale d'outre-mer, la présente loi s'applique aux travailleurs occupés en Belgique au service d'un employeur établi en Belgique ou attachés à un siège d'exploitation établi en Belgique.

ART. 4.

Les employeurs ne peuvent, en vue d'écarter l'application de la présente loi, se prévaloir de la nullité du contrat conclu avec le travailleur.

CHAPITRE II.

L'Office national de sécurité sociale.

SECTION PREMIERE

Mission.

ART. 5.

L'Office national de sécurité sociale, institué par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, est chargé, sous le contrôle du Ministre

controle van de Minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, de bijdragen van de werkgevers en werknemers te innen en de opbrengst ervan te verdelen ten einde bij te dragen tot de financiering van de regelingen betreffende :

1° de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit :

- a) wat betreft de sector geneeskundige verzorging;
- b) wat betreft de sector uitkeringen;

2° de kinderbijslagen voor werknemers;

3° de rust- en overlevingspensioenen voor werknemers;

4° de arbeidsvoorziening en de werkloosheid van de werknemers;

5° de jaarlijkse vakantie der werknemers.

ART. 6.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid kan tevens worden belast met de inning en de invordering van de bijdragen die zijn vastgesteld bij toepassing van de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor bestaanszekerheid.

In dat geval zijn zowel voor de bijdragen als voor de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen, de wijzen van berekening, van inning en van invordering dezelfde als bij onderhavige wet vastgesteld.

ART. 7.

§ 1. In afwijking van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden en van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid met de inning en de invordering van de bij deze besluitwetten bepaalde bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteressen belasten.

§ 2. In dit geval, bepaalt de Koning de technische en administratieve voorwaarden waarin de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de hem toevertrouwde opdracht vervult; deze voorwaarden mogen alsdan van de bepalingen van deze besluitwetten afwijken, behalve ten aanzien van de bijdragevoeten, alsook van de grondslag van de berekening van de bijdragen.

ART. 8.

De Koning kan eveneens de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid belasten met het innen van de bijdragen, de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen, in de plaats en ten voordele van het Fonds voor de beroepsziekten.

AFDELING 2.

Inrichting.

ART. 9.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid is een openbare instelling die rechtspersoonlijkheid geniet. Hij staat onder de waarborg van de Staat.

De inrichting en werking ervan worden door de Koning bepaald.

qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, de percevoir les cotisations des employeurs et des travailleurs et d'en répartir le produit en vue de contribuer au financement des régimes :

1° d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité :

- a) en ce qui concerne le secteur des soins de santé;
- b) en ce qui concerne le secteur des indemnités;

2° des allocations familiales pour travailleurs salariés;

3° de pensions de retraite et de survie des travailleurs salariés;

4° de l'emploi et du chômage des travailleurs;

5° des vacances annuelles des travailleurs.

ART. 6.

L'Office national de sécurité sociale peut également être chargé de la perception et du recouvrement des cotisations établies en application de la loi du 7 janvier 1958 concernant les Fonds de sécurité d'existence.

Dans ce cas, tant pour les cotisations que pour les majorations de cotisations et les intérêts de retard, les modes de calcul, de perception et de recouvrement doivent être les mêmes que ceux prévus dans la présente loi.

ART. 7.

§ 1er. Par dérogation à l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés et à l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, charger l'Office national de sécurité sociale d'effectuer la perception et le recouvrement des cotisations, majorations de cotisations et des intérêts de retard, prévus par ces arrêtés-lois.

§ 2. Dans ce cas, le Roi détermine les conditions techniques et administratives dans lesquelles l'Office national de sécurité sociale accomplit la mission qui lui est ainsi confiée, ces conditions pouvant déroger aux dispositions de ces arrêtés-lois, sauf en ce qui concerne les taux des cotisations qui y sont prévus ainsi que la base de calcul des cotisations.

ART. 8.

Le Roi peut également charger l'Office national de sécurité sociale de percevoir les cotisations, majorations de cotisations et intérêts de retard, en lieu et place du Fonds des maladies professionnelles.

SECTION 2.

Organisation.

ART. 9.

L'Office national de sécurité sociale est un établissement public, doté de la personnalité civile. Il est placé sous la garantie de l'Etat.

Son organisation et son fonctionnement sont réglés par le Roi.

ART. 10.

Het dagelijks beheer van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid wordt door een administrateur-generaal waargenomen, die door een adjunct-administrateur-generaal wordt bijgestaan.

ART. 11.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid kan dadingen en compromissen sluiten.

ART. 12.

Aan al wie het bij aangetekende brief vraagt en een wettig belang doet gelden, deelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid binnen de maand het bedrag mede van zijn schuld-vordering wegens bijdragen ten laste van een met name aangeduide werkgever.

ART. 13.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid mag een mechanografische dienst oprichten en die ter beschikking stellen van de instellingen bedoeld bij artikel 19. Hij kan zich eveneens verenigen met genoemde instellingen met het oog op de oprichting ervan. De werkingskosten van deze dienst worden onder die verschillende instellingen verdeeld.

Deze Rijksdienst kan eveneens de uitvoering van mechanografische werkzaamheden aan een private instelling toevertrouwen, op voorwaarde dat hij bij deze instelling over een permanent vertegenwoordiger beschikt, die met het regelmatig toezicht op deze voor zijn rekening uitgevoerde werkzaamheden wordt belast. Het Beheerscomité van de Rijksdienst duidt die permanente vertegenwoordiger aan onder de leidende ambtenaren van die dienst en met de goedkeuring van de Minister die de sociale voorzorg in zijn bevoegdheid heeft.

HOOFDSTUK III.

Bijdragen voor sociale zekerheid.

AFDELING EEN.

Berekening van de bijdragen.

ART. 14.

§ 1. De bijdragen voor sociale zekerheid worden berekend op grond van het loon van de werknemer.

§ 2. Het begrip loon wordt bepaald bij artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers. Evenwel kan de Koning het aldus bepaalde begrip, bij in Ministerraad overlegd besluit, verruimen of beperken.

ART. 15.

De bijdragen worden berekend, naargelang van het onderscheid bepaald bij artikel 17 op het geheel of een gedeelte van het loon. In het laatste geval zijn de grenzen tot waar het loon wordt in aanmerking genomen, vastgesteld op 9.800 F., 13.475 F. en 15.300 F. per maand. Deze bedragen, evenals de grenzen die voortvloeien uit de in artikel 17, § 1, 2°, a, en § 2, 2°, a, bedoelde aanpassingen kunnen naargelang van de econo-

ART. 10.

La gestion journalière de l'Office national de sécurité sociale est assumée par un administrateur général, assisté d'un administrateur général adjoint.

ART. 11.

L'Office national de sécurité sociale peut transiger et compromettre.

ART. 12.

L'Office national de sécurité sociale communique dans le mois à tout tiers qui lui en adresse la demande par lettre recommandée et qui justifie d'un intérêt légitime, le montant de sa créance en cotisations à charge d'un employeur nommé désigné.

ART. 13.

L'Office national de sécurité sociale peut créer un service mécanographique et le mettre à la disposition des organismes visés à l'article 19. Il peut également s'associer avec lesdits organismes en vue de sa création. Les charges du fonctionnement de ce service seront réparties entre ces différents organismes.

Cet Office peut également confier l'exécution de travaux mécanographiques à un établissement privé, à condition qu'il dispose auprès de cet établissement d'un représentant permanent, chargé de la surveillance régulière des travaux effectués pour son compte. Le Comité de gestion dudit Office désigne, parmi les fonctionnaires dirigeants de celui-ci et avec l'approbation du Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, ce représentant permanent.

CHAPITRE III.

Cotisations de sécurité sociale.

SECTION PREMIERE.

Calcul des cotisations.

ART. 14.

§ 1er. Les cotisations de sécurité sociale sont calculées sur base de la rémunération du travailleur.

§ 2. La notion de rémunération est déterminée par l'article 2 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs. Toutefois, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, élargir ou restreindre la notion ainsi déterminée.

ART. 15.

Les cotisations sont calculées, selon les distinctions établies à l'article 17 sur la totalité ou sur une partie de la rémunération. Dans ce dernier cas, les limites à concurrence desquelles la rémunération est prise en considération sont fixées à 9.800 F., 13.475 F. et 15.300 F. par mois. Ces montants, ainsi que les limites résultant des adaptations prévues à l'article 17, § 1er, 2°, a, et § 2, 2°, a, peuvent, selon les nécessités économiques,

mische noodwendigheden bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, na advies van de Nationale Arbeidsraad, worden gewijzigd.

De Koning kan andere grenzen bepalen, wanneer het loon slaat op een arbeidsperiode die niet met de maand samenvalt, zonder dat echter de verschuldigde bijdragen op een bedrag mogen slaan dat per kalenderjaar de som overschrijdt van de maandloongrenzen van dit jaar.

ART. 16.

De grenzen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen. Zij zijn gekoppeld aan het indexcijfer 103,76. Zij worden verhoogd of verminderd wanneer het indexcijfer van de hiernavermelde referte-periode 105,88 punten bereikt of daalt tot op 101,64 punten. Vervolgens worden zij verhoogd of verminderd telkens het indexcijfer van deze periode stijgt of daalt met 2,12 punten ten opzichte van het indexcijfer dat hetzij de vorige verhoging, hetzij de vorige daling gerechtvaardigd heeft.

Het bedrag van iedere verhoging of vermindering is bepaald op 2,04 t.h. van de bedragen van de grenzen welke aan het indexcijfer 103,76 gekoppeld zijn. De variaties van de loongrenzen worden toegepast met ingang van het kwartaal dat volgt op het einde van de periode tijdens welke het indexcijfer, gedurende twee opeenvolgende maanden, het cijfer dat een wijziging rechtvaardigt, bereikt of overtreft. Wanneer de verhoogde of verlaagde grenzen niet deelbaar zijn door 25, worden zij volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten, afgerond.

ART. 17.

De bijdragevoeten en de grenzen ten belope waarvan het loon van de werknemer in aanmerking komt voor de berekening ervan, worden vastgesteld op de volgende wijze :

§ 1. Ten aanzien van de werknemersbijdrage :

1° indien het een handarbeider betreft :

- a) 5,50 t.h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;
- b) 1,45 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector van de uitkeringen);
- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- d) 2,65 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector der geneeskundige verzorging);

2° indien het een hoofdarbeider betreft :

- a) 4,25 t.h. van het bedrag van zijn tot 13.475 F. per maand begrensd loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers; deze bijdragevoet wordt op 4,5 t.h., 4,75 t.h., 5 t.h., 5,25 t.h. en 5,50 t.h. gebracht respectievelijk vanaf 1 januari 1970, 1 januari 1971, 1 januari 1972, 1 januari 1973 en 1 januari 1974; deze grens van 13.475 F. wordt op 15.300 F. per maand gebracht vanaf 1 januari 1969 en kan jaarlijks door de Koning aangepast worden rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen;

être modifiés par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, après avis du Conseil national du travail.

Le Roi peut déterminer d'autres limites lorsque la rémunération porte sur une période de travail qui ne coïncide pas avec le mois, sans que toutefois la déduction des cotisations puisse porter, par année civile, sur un montant supérieur à la somme des limites mensuelles de cette année.

ART. 16.

Les limites sont liées aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation. Elles sont rattachées à l'indice 103,76. Elles sont augmentées ou diminuées lorsque l'indice de la période de référence visée ci-après, atteint 105,88 points ou descend à 101,64 points. Dans la suite, elles sont augmentées ou diminuées chaque fois que l'indice de cette période monte ou descend de 2,12 points par rapport au chiffre de l'indice qui a justifié soit l'augmentation précédente, soit la diminution précédente.

Le montant de chaque augmentation ou diminution est fixé à 2,04 p.c. des montants des limites rattachées à l'indice 103,76. Les variations des limites sont appliquées à partir du trimestre qui suit la fin de la période pendant laquelle l'indice atteint ou dépasse, pendant deux mois consécutifs, le chiffre qui justifie une modification. Lorsque les limites augmentées ou diminuées ne sont pas divisibles par 25, elles sont arrondies suivant les modalités fixées par le Roi.

ART. 17.

Le taux des cotisations et les limites à concurrence desquelles la rémunération du travailleur est prise en considération pour leur calcul sont fixés comme suit :

§ 1er. Quant à la cotisation du travailleur :

1° s'il s'agit d'un travailleur manuel :

- a) 5,50 p.c. du montant de sa rémunération, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés;
- b) 1,45 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);
- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 2,65 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

2° s'il s'agit d'un travailleur intellectuel :

- a) 4,25 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés; ce taux de cotisation est porté à 4,50 p.c., 4,75 p.c., 5 p.c., 5,25 p.c. et 5,50 p.c. respectivement à partir du 1er janvier 1970, du 1er janvier 1971, du 1er janvier 1972, du 1er janvier 1973 et du 1er janvier 1974; cette limite de 13.475 F. est portée à 15.300 F. par mois à partir du 1er janvier 1969 et peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles;

- b) 1 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector van de uitkeringen);
- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- d) 2,65 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector van de geneeskundige verzorging).

§ 2. Ten aanzien van de werkgeversbijdrage :

1° voor de tewerkstelling van een handarbeider :

- a) 7 t.h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;
- b) 1,45 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de uitkeringen);
- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- d) 3,10 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de geneeskundige verzorging);
- e) 10,75 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling van de kinderbijslag voor werknemers.

Dit bedrag, waarin 0,75 t.h. begrepen is ter financiering van de gezinsvakantiebijslag, zal voor dit gedeelte evenredig aangepast worden, telkens de bedragen vastgesteld in letter f) veranderen;

- f) 10,40 t.h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de jaarlijkse vakantie van de werknemers;

2° voor de tewerkstelling van een hoofdarbeider :

- a) 6 t.h. van het bedrag van zijn tot 13.475 F. per maand begrensd loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling der werknemers; deze bijdragevoet wordt op 6,25 t.h., 6,50 t.h., 6,75 t.h. en 7 t.h. gebracht respectievelijk vanaf 1 januari 1970, 1 januari 1971, 1 januari 1972 en 1 januari 1973; deze grens van 13.475 F. wordt van 1 januari 1969 af gebracht op 15.300 F. per maand en kan jaarlijks door de Koning worden aangepast rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen;
- b) 1,5 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de uitkeringen);
- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling voor arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- d) 3,10 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de geneeskundige verzorging);
- e) 10,75 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling van de kinderbijslag voor werknemers.

Dit bedrag, waarin 0,75 t.h. begrepen is ter financiering van de gezinsvakantiebijslag, zal voor dit gedeelte evenredig aan-

- b) 1 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);
- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 2,65 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé).

§ 2. Quant à la cotisation de l'employeur :

1° pour l'occupation d'un travailleur manuel :

- a) 7 p.c. du montant de sa rémunération, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés;
- b) 1,45 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);
- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération, limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 3,10 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);
- e) 10,75 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés.

Ce taux, qui comprend 0,75 p.c. destiné au financement de l'allocation familiale de vacances, sera adapté à due concurrence pour cette partie, chaque fois que variera le taux fixé au littéra f);

- f) 10,40 p.c. du montant de sa rémunération, destinés au régime des vacances annuelles des travailleurs;

2° pour l'occupation d'un travailleur intellectuel :

- a) 6 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés; ce taux de cotisation est porté à 6,25 p.c., 6,50 p.c., 6,75 p.c. et 7 p.c. respectivement à partir du 1er janvier 1970, du 1er janvier 1971, du 1er janvier 1972 et du 1er janvier 1973; cette limite de 13.475 F. est portée à 15.300 F. par mois à partir du 1er janvier 1969 et peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles;
- b) 1,5 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);
- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 3,10 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);
- e) 10,75 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés.

Ce taux, qui comprend 0,75 p.c. destiné au financement de l'allocation familiale de vacances, sera adapté à due concur-

gepast worden, telkens de bedragen vastgesteld in 1°, letter f), veranderen.

De bijdrage van de werkgever wordt berekend op het geheel van de voor elke categorie van werknemers uitbetaalde lonen.

§ 3. Voor de inning van de bijdragen verschuldigd voor de handarbeiders en bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling, kan de Koning, ten vroegste met ingang van 1 januari 1974, een loongrens invoeren welke gelijk is aan degene die op dat ogenblik van kracht is voor de hoofdarbeiders. Deze grens kan jaarlijks door de Koning worden aangepast, rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen.

ART. 18.

De bijdragen worden berekend zonder dat rekening wordt gehouden met frankgedeelten van minder dan vijftig centiemmen.

Frankgedeelten van vijftig centiemmen of meer worden voor één frank gerekend.

De afronding op een frank naar boven of naar beneden geschiedt op het gezamenlijk te storten bedrag.

AFDELING 2.

Verdeling.

ART. 19.

Na voorafneming van de overeenkomstig de begroting voor het dekken van zijn bestuurskosten bestemde bedragen, verdeelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid volgens de berekeningsmodaliteiten bepaald in artikel 17 de opbrengst van de bijdragen en stort :

- 1° aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering het deel bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;
- 2° aan de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers het deel bestemd voor de kinderbijslagregeling voor werknemers;
- 3° aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen het deel bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;
- 4° aan de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening het deel bestemd voor de regeling voor arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- 5° aan de Rijkskas voor jaarlijks verlof het deel bestemd voor de jaarlijkse vakantieregeling der werknemers.

ART. 20.

Volgens een door de Koning vastgestelde procedure en met inachtneming van de hun verschuldigde bijdragen, stort de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid aan de in artikel 19 genoemde instellingen voorschotten, naarmate de bijdragen worden geïnd.

rence pour cette partie, chaque fois que variera le taux fixé au 1°, littera f).

La cotisation de l'employeur est calculée sur l'ensemble des rémunérations payées pour chacune des catégories de travailleurs.

§ 3. Pour la perception des cotisations dues pour les travailleurs manuels et destinées au régime de pension de retraite et de survie, le Roi peut, au plus tôt à partir du 1er janvier 1974, fixer une limite de rémunérations qui est égale à celle en vigueur à ce moment pour les travailleurs intellectuels. Cette limite peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles.

ART. 18.

Pour la détermination du montant des cotisations, les fractions de franc qui n'atteignent pas cinquante centimes sont négligées.

Les fractions de franc atteignant ou dépassant cinquante centimes sont comptées pour un franc.

L'arrondissement au franc supérieur ou inférieur se fait sur le total du montant à verser.

SECTION 2.

Répartition.

ART. 19.

Après prélèvement des sommes destinées, conformément au budget, à couvrir ses frais d'administration, l'Office national de sécurité sociale répartit le produit des cotisations selon les modalités de calcul prévues à l'article 17 et verse :

- 1° à l'Institut national d'assurance maladie-invalidité la part destinée au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité;
- 2° à l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés la part destinée au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés;
- 3° à l'Office national des pensions pour travailleurs salariés la part destinée au régime de pension de retraite et de survie pour travailleurs salariés;
- 4° à l'Office national de l'emploi la part destinée au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- 5° à la Caisse nationale des vacances annuelles la part destinée au régime des vacances annuelles des travailleurs.

ART. 20.

Selon une procédure fixée par le Roi et compte tenu des montants qui leur sont dus, l'Office national de sécurité sociale octroie des avances aux organismes mentionnés à l'article 19 au fur et à mesure de la perception des cotisations.

HOOFDSTUK IV.

Inning en invordering van de bijdragen.

AFDELING EEN.

Aangifte en betaling.

ART. 21.

Ieder verzekeringsplichtige werkgever moet zich bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid laten inschrijven en hem een aangifte met de verantwoording van het bedrag van de verschuldigde bijdragen doen geworden.

Deze aangifte wordt gedaan aan de hand van een door deze Rijksdienst uitgereikt formulier, dat aan die dienst behoorlijk ondertekend en met de gevraagde inlichtingen, inclusief die van statistische aard, binnen de bij koninklijk besluit vastgestelde termijn, moet worden teruggezonden.

ART. 22.

Wanneer geen dan wel een onvolledige of onjuiste aangifte is gedaan, bepaalt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid ambtshalve het bedrag van de verschuldigde bijdragen aan de hand van alle reeds voorhanden gegevens, of na alle daartoe nuttig geachte inlichtingen te hebben ingewonnen bij de werkgever, die verplicht is ze te verstrekken.

Van het bedrag van de aldus vastgestelde schuldvordering wordt de werkgever bij aangetekende brief kennis gegeven.

ART. 23.

§ 1. De bijdrage van de werknemer wordt door de werkgever bij iedere betaling van het loon ingehouden.

Deze is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid die bijdrage verschuldigd, samen met de zijne.

§ 2. Die bijdragen moet de werkgever binnen de door de Koning vastgestelde termijnen, om de drie maanden aan gezegde Rijksdienst overmaken, onder voorbehoud van het bepaalde bij § 3. De Koning kan de werkgevers verplichten een deel van de verschuldigde bijdragen, als voorschot te storten vóór de driemaandelijke vervaldag.

§ 3. Een gedeelte van 4,40 t.h., begrepen in de bij letter f), 1º, van § 2 van artikel 17 bedoelde bijdrage van 10,40 t.h. wordt slechts jaarlijks op een door de Koning bepaalde datum gestort. De Koning kan echter, na advies van de Nationale Arbeidsraad, de driemaandelijke betaling van dit gedeelte voorschrijven.

ART. 24.

De door de werkgevers voor het nakomen van hun verplichtingen jegens de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid aan te wenden wijze van betaling wordt bij koninklijk besluit vastgesteld.

ART. 25.

Bij ontstentenis van een schriftelijk gedane toerekening, op het ogenblik van de betaling, door de schuldenaar van verschillende schulden, wordt de betaling op de oudste schuld toegerekend. De werkgever mag in geen geval zijn betaling voor een bepaalde regeling bestemmen.

CHAPITRE IV.

Perception et recouvrement des cotisations.

SECTION PREMIERE.

Déclaration et paiement.

ART. 21.

Tout employeur assujéti est tenu de se faire immatriculer à l'Office national de sécurité sociale et de lui faire parvenir une déclaration justificative du montant des cotisations dues.

Cette déclaration est faite au moyen d'une formule qui, délivrée par l'Office, doit être renvoyée à celui-ci dans le délai fixé par arrêté royal, dûment signée et complétée par les renseignements demandés, y compris ceux d'ordre statistique.

ART. 22.

En l'absence de déclaration ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte, l'Office national de sécurité sociale établit d'office le montant des cotisations dues, soit sur base de tous éléments déjà en sa possession, soit après avoir recueilli auprès de l'employeur, qui est tenu de les lui fournir, tous les renseignements qu'il juge utiles à cette fin.

Le montant de la créance ainsi établie est notifié à l'employeur par lettre recommandée.

ART. 23.

§ 1er. La cotisation du travailleur est retenue à chaque paie par l'employeur.

Celui-ci est débiteur envers l'Office national de sécurité sociale de cette cotisation comme de la sienne propre.

§ 2. L'employeur doit, dans les délais fixés par le Roi, transmettre ces cotisations trimestriellement audit Office, sous réserve de ce qui est prévu au § 3. Le Roi peut imposer aux employeurs l'obligation de verser avant l'échéance trimestrielle, à titre de provision, une partie des cotisations dues.

§ 3. Une part de 4,40 p.c. comprise dans la cotisation de 10,40 p.c. visée au littéra f) du 1º du § 2 de l'article 17, n'est versée qu'annuellement à la date fixée par le Roi. Toutefois, le Roi peut, après avis du Conseil national du travail, prescrire le versement trimestriel de cette part.

ART. 24.

Le mode de paiement à utiliser par les employeurs pour l'exécution de leurs obligations à l'égard de l'Office national de sécurité sociale est déterminé par arrêté royal.

ART. 25.

En l'absence d'imputation faite par écrit, au moment du paiement, par le débiteur de plusieurs dettes, le paiement est imputé sur la dette la plus ancienne. L'employeur ne peut en aucun cas affecter son paiement à un régime déterminé.

ART. 26.

De werkgever mag op de werknemer niet de werknemersbijdrage verhalen, waarvan hij de inhoudingen te gepasten tijde zou nagelaten hebben te verrichten.

De werkgever is verplicht het nadeel te herstellen dat de werknemer heeft geleden ingevolge de nalatigheid of de vertraging bij de overdracht van de bijdragen.

ART. 27.

De Koning stelt de voorwaarden vast waaronder sociale secretariaten van werkgevers door de Minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, kunnen worden erkend ten einde, in hoedanigheid van lasthebbers van hun aangeslotenen, de door deze wet bepaalde formaliteiten te vervullen. Hij bepaalt hun rechten en verplichtingen.

AFDELING 2.**Burgerlijke sancties****ART. 28.**

§ 1. De werkgever die de bijdragen niet binnen de door de Koning vastgestelde termijnen stort, is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een bijdrageopslag en een verwijlinterest verschuldigd, waarvan het bedrag en de voorwaarden van toepassing bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

De bijdrageopslag mag evenwel niet meer bedragen dan 10 t.h. van de verschuldigde bijdragen en de op deze bijdragen berekende verwijlinterest mag geen 10 t.h. 's jaars overschrijden.

§ 2. De Koning bepaalt tevens de voorwaarden waaronder de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de werkgever vrijstelling of vermindering mag verlenen van de bijdrageopslag en van de verwijlinterest.

ART. 29.

De werkgever die de aangifte, beoogd bij artikel 21, niet binnen de reglementaire termijnen doet geworden, is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een vergoeding verschuldigd waarvan het bedrag en de voorwaarden inzake toepassing bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

ART. 30.

Onverminderd de bij artikel 29 bepaalde vergoeding, alsmede de bij artikel 28, eerste lid, bepaalde bijdrageopslagen en verwijlinteressen, zijn de lasthebbers van de werkgevers die de uit hoofde van hun mandaat opgelegde verplichtingen niet nakomen of die de bepalingen niet naleven van de ter uitvoering van deze wet uitgevaardigde besluiten, aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een vergoeding verschuldigd, waarvan het bedrag en de voorwaarden van toepassing bij koninklijk besluit zijn vastgesteld.

AFDELING 3.**Toezicht.****ART. 31.**

Onverminderd de plichten van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Koning aangewezen ambtenaren en beampten toezicht op de uitvoering van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

ART. 26.

L'employeur ne peut récupérer à charge du travailleur le montant de la cotisation de celui-ci, dont il aurait omis d'effectuer la retenue en temps utile.

L'employeur est tenu de réparer le préjudice subi par le travailleur à la suite de l'omission ou du retard dans le transfert des cotisations.

ART. 27.

Le Roi fixe les conditions dans lesquelles le Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions peut agréer des secrétariats sociaux d'employeurs appelés à accomplir en qualité de mandataires de leurs affiliés les formalités prescrites par la présente loi. Il détermine leurs droits et obligations.

SECTION 2.**Sanctions civiles.****ART. 28.**

§ 1er. L'employeur qui ne verse pas les cotisations dans les délais fixés par le Roi est redevable envers l'Office national de sécurité sociale d'une majoration de cotisation et d'un intérêt de retard dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

La majoration de cotisation ne peut toutefois être supérieure à 10 p.c. des cotisations dues et l'intérêt de retard calculé sur les dites cotisations ne peut excéder le taux de 10 p.c. l'an.

§ 2. Le Roi détermine également les conditions dans lesquelles l'Office national de sécurité sociale peut accorder à l'employeur l'exonération ou la réduction de la majoration des cotisations et de l'intérêt de retard.

ART. 29.

L'employeur qui ne fait pas parvenir la déclaration visée à l'article 21 dans les délais réglementaires est redevable à l'Office national de sécurité sociale d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

ART. 30.

Indépendamment de l'indemnité prévue à l'article 29, ainsi que des majorations de cotisations et des intérêts de retard prévus à l'article 28, alinéa 1er, les mandataires des employeurs qui ne remplissent pas les obligations qui leur incombent en lieu et place de leurs mandants ou qui ne se conforment pas aux dispositions des arrêtés pris en exécution de la présente loi, sont redevables envers l'Office national de sécurité sociale d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

SECTION 3.**Surveillance.****ART. 31.**

Sans préjudice des devoirs incombant aux officiers de police judiciaire, les fonctionnaires et agents désignés par le Roi surveillent l'exécution de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution.

ART. 32.

De in artikel 31 bedoelde ambtenaren en beambten mogen, bij de uitoefening van hun opdracht :

- 1° op gelijk welk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, lokalen of andere werkplaatsen, waar personen tewerkgesteld zijn die onder de bepalingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan vallen; tot de bewoonde lokalen hebben zij evenwel alleen toegang wanneer de vrederechter vooraf toestemming heeft verleend;
- 2° gelijk welk onderzoek, gelijk welke controle en enquête instellen, alsmede alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de wettelijke en reglementaire bepalingen werkelijk worden nageleefd, en met name :
 - a) de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers evenals de werknemers en de leden van de syndicale afvaardigingen van de onderneming hetzij alleen, hetzij te zamen ondervragen over alle feiten, welk het nuttig is te kennen voor de uitoefening van het toezicht;
 - b) zich zonder verplaatsing alle boeken, registers en documenten doen overleggen, die bij deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven en afschriften of uittreksels ervan opmaken;
 - c) inzage en afschrift nemen van alle boeken, registers en documenten, die zij voor het volbrengen van hun opdracht nodig achten;
 - d) gelasten dat de documenten worden aangeplakt, die krachtens deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan moeten geafficheerd worden.

ART. 33.

De in artikel 31 bedoelde ambtenaren en beambten hebben het recht waarschuwingen te geven, voor de overtreder een termijn te bepalen om zich in orde te stellen en processen-verbaal op te maken die bewijskracht hebben tenzij het tegendeel wordt bewezen.

Op straf van nietigheid, moet aan de overtreder, binnen zeven dagen na de vaststelling van de overtreding, een afschrift van het proces-verbaal ter kennis worden gebracht.

De voorgaande bepalingen zijn niet toepasselijk bij gebrek aan betaling binnen de vastgestelde termijnen en volgens de voorgeschreven voorwaarden. In dit geval is de strafvordering ingesteld op klacht van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

ART. 34.

De in artikel 31 bedoelde ambtenaren en beambten kunnen bij de uitoefening van hun ambt, de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

AFDELING 4.

Strafbepalingen.

ART. 35.

Onverminderd de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met een van die straffen alleen gestraft :

ART. 32.

Les fonctionnaires et agents visés à l'article 31 peuvent, dans l'exercice de leur mission :

- 1° pénétrer librement, à toute heure du jour et de la nuit, sans avertissement préalable, dans tous les établissements, parties d'établissements, locaux ou autres lieux de travail où sont occupées des personnes soumises aux dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution; toutefois, ils ne peuvent pénétrer dans les locaux habités qu'avec l'autorisation préalable du juge de paix;
- 2° procéder à tous examens, contrôles et enquêtes, et recueillir toutes informations qu'ils estiment nécessaires pour s'assurer que les dispositions légales et réglementaires sont effectivement observées, et notamment:
 - a) interroger, soit seuls, soit ensemble, l'employeur, ses préposés ou mandataires ainsi que les travailleurs et les membres des délégations syndicales au sein de l'entreprise, sur tous faits dont la connaissance est utile à l'exercice de la surveillance;
 - b) se faire produire sans déplacement tous livres, registres et documents dont la tenue est prescrite par la présente loi et ses arrêtés d'exécution, d'en établir des copies ou extraits;
 - c) prendre connaissance et copie de tous livres, registres et documents qu'ils jugent nécessaires à l'accomplissement de leur mission;
 - d) ordonner l'affichage des documents dont l'apposition est prévue par la présente loi et ses arrêtés d'exécution.

ART. 33.

Les fonctionnaires et agents visés à l'article 31 ont le droit de donner des avertissements, de fixer au contrevenant un délai destiné à lui permettre de se mettre en règle, de dresser des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire.

Une copie du procès-verbal doit être notifiée au contrevenant dans les sept jours de la constatation de l'infraction, à peine de nullité.

Les dispositions précédentes ne sont pas applicables au défaut de paiement des cotisations dans les délais impartis et dans le respect des conditions prescrites. Dans ces cas, l'action pénale est intentée sur plainte de l'Office national de sécurité sociale.

ART. 34.

Les fonctionnaires et agents visés à l'article 31 peuvent, dans l'exercice de leurs fonctions, requérir l'assistance de la police communale et de la gendarmerie.

SECTION 4.

Sanctions pénales.

ART. 35.

Sans préjudice des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou d'une de ces peines seulement :

1° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers die zich niet schikken naar de bepalingen voorgeschreven door de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan; de geldboete wordt zoveel maal toegepast als er werknemers zijn ten overstaan van dewelke een inbreuk is gepleegd, zonder dat het totaal bedrag van de geldboete evenwel hoger mag zijn dan 50.000 frank;

2° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers evenals de werknemers die het krachtens deze wet georganiseerde toezicht verhinderen.

De rechter die de straf uitspreekt ten laste van de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, veroordeelt ambtshalve de werkgever tot betaling aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid van de bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteressen die niet aan de Rijksdienst werden gestort.

Bij bedrieglijke onderwerping van een of meer personen aan de toepassing van deze wet, veroordeelt de rechter ambtshalve de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers tot betaling aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid van een vergoeding gelijk aan het driedubbel van de bedrieglijk aangegeven bijdragen.

ART. 36.

Bij herhaling binnen een jaar na een vorige veroordeling kan de straf op het dubbel van het maximum worden gebracht.

ART. 37.

De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld.

ART. 38.

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn toepasselijk op de misdrijven in deze wet omschreven.

ART. 39.

De publieke rechtsvordering wegens overtreding van de bepalingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan verjaart door verloop van een jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

Indien de werkgever echter de inhoudingen heeft verricht welke bepaald zijn bij artikel 23, doch ze niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid heeft overgemaakt, vangt de verjaringstermijn slechts aan op de dag dat de inhoudingen aan de Rijksdienst zijn gestort.

AFDELING 5.

Invordering.

ART. 40.

Onverminderd het recht van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid om voor de rechter te dagvaarden, kan elke vordering tot betaling van de schuldvorderingen van de Rijksdienst voor Maat-

1° l'employeur, ses préposés ou mandataires qui ne se sont pas conformés aux obligations prescrites par la présente loi et ses arrêtés d'exécution; l'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de travailleurs à l'égard desquels une infraction a été commise, sans que toutefois le total des amendes puisse excéder 50.000 francs;

2° l'employeur, ses préposés ou mandataires ainsi que les travailleurs qui ont mis obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi.

Le juge qui prononce la peine à charge de l'employeur, ses préposés ou mandataires, condamne d'office l'employeur à payer à l'Office national de sécurité sociale le montant des cotisations, majorations de cotisations et intérêts de retard qui n'ont pas été versés à l'Office.

En cas d'assujettissement frauduleux d'une ou de plusieurs personnes à l'application de la présente loi, le juge condamne d'office l'employeur, ses préposés ou mandataires au paiement à l'Office d'une indemnité égale au triple des cotisations déclarées frauduleusement.

ART. 36.

En cas de récidive dans l'année qui suit une condamnation, la peine peut être portée au double du maximum.

ART. 37.

L'employeur est civilement responsable des amendes auxquelles ses préposés ou mandataires ont été condamnés.

ART. 38.

Toutes les dispositions du livre 1er du Code pénal, le chapitre V excepté, mais le chapitre VII et l'article 85 compris, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

ART. 39.

L'action publique résultant des infractions aux dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution se prescrit par un an à compter du fait qui a donné naissance à l'action.

Toutefois, lorsque l'employeur a effectué les retenues prévues à l'article 23, mais ne les a pas transférées à l'Office national de sécurité sociale dans les délais et conditions réglementaires, le délai pour la prescription ne prend cours qu'à partir du jour du transfert des retenues à l'Office.

SECTION 5.

Recouvrement.

ART. 40.

Sans préjudice du droit de l'Office national de sécurité sociale de citer devant le juge, toute demande tendant au paiement des créances de l'Office national de la sécurité sociale peut être introduite,

schappelijke Zekerheid ingesteld, behandeld en berecht worden bij wege van summiere rechtspleging om betaling te bevelen, indien zij gestaafd wordt door de overlegging van de aangifte bepaald in artikel 21, van een aangifte van ambtswege opgemaakt overeenkomstig artikel 22 en ondertekend door de schuldenaar, of van een geschrift uitgaande van de schuldenaar.

Het verzoekschrift wordt voorafgegaan door een aanmaning tot betalen die hetzij aan de schuldenaar wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot, hetzij aangezegd bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs.

De brief of het exploit moet, buiten de weergave van de artikelen van deze afdeling, vermelden: de aanmaning om te betalen binnen vijftien dagen na de verzending van de brief of na de betekening, het gevorderde bedrag en de rechter voor wie, bij niet-betaling door de schuldenaar, de vordering zal worden aanhangig gemaakt.

Een en ander op straffe van nietigheid.

ART. 40bis.

Binnen vijftien dagen na het verstrijken van de termijn die in artikel 40 is bepaald, wordt de vordering bij een verzoekschrift in tweevoud aan de rechter gezonden. Het bevat:

1. de vermelding van de dag, maand en het jaar;
2. de vermelding van de naam van de dienst en van zijn zetel;
3. de naam, de voornaam en de woonplaats en, bij gebreke van een woonplaats, de verblijfplaats van de schuldenaar;
4. het onderwerp van de vordering en een korte opgave van de gronden waarop deze berust;
5. de aanwijzing van de rechter die van de zaak kennis moet nemen;
6. de handtekening van de administrateur of de adjunct-administrateur van de R.M.Z., van een personeelslid met ten minste de rang van adjunct-adviseur daartoe door het Beheerscomité aangewezen, of van een advocaat.

Indien de verzoeker het geraden acht, geeft hij de redenen op waarom hij zich tegen het verlenen van uitstel verzet.

Het exploit of afschrift van de aangetekende brief en het ontvangstbewijs, alsmede een afschrift van of een uittreksel uit de aangiften bepaald in artikel 40, eerste lid, die tenminste de afrekening van de verschuldigde bijdragen en de handtekening van de schuldenaar bevatten, of de fotocopie van het geschrift uitgaande van de schuldenaar, worden bij het verzoekschrift gevoegd.

Dit verzoekschrift stuit de verjaring.

ART. 40ter.

Het verzoekschrift wordt ter griffie neergelegd of bij brief aan de griffie gezonden, op zijn datum voor gezien getekend door de griffier en in het daartoe gehouden register ingeschreven. Het wordt bij het dossier van de rechtspleging gevoegd, evenals iedere eventuele mededeling van de schuldenaar aan de rechter.

De rechter willigt het verzoek in of wijst het af bij een in raadkamer te geven beschikking. Hij kan in voorkomend geval uitstel verlenen, zoals bepaald is in de artikelen 1333 tot 1337 van het Gerechtelijk Wetboek.

instruite et jugée par voie de procédure sommaire d'injonction de payer, si elle est justifiée par la production de la déclaration prévue à l'article 21, d'une déclaration d'office établie conformément à l'article 22 et signée par le débiteur ou d'un écrit émanant du débiteur.

La requête est précédée d'une sommation de payer, soit signifiée au débiteur par exploit d'huissier de justice, soit adressée par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception.

La lettre ou l'exploit doit contenir outre la reproduction des articles de la présente section, la mise en demeure d'avoir à payer dans les quinze jours de l'envoi de la lettre ou de la signification, le montant réclamé et l'indication du juge qui, à défaut par le débiteur d'avoir fait ce paiement, sera saisi de la demande.

Le tout à peine de nullité.

ART. 40bis.

Dans les quinze jours qui suivent l'expiration du délai prévu à l'article 40, la demande est adressée au juge par requête en double exemplaire contenant:

1. l'indication des jours, mois et an;
2. l'indication de la dénomination de l'Office et de son siège;
3. les nom, prénom et domicile et à défaut de domicile, la résidence du débiteur;
4. l'objet et l'indication sommaire des motifs de la demande;
5. la désignation du juge qui doit en connaître;
6. la signature de l'administrateur ou de l'administrateur adjoint de l'O.N.S.S., d'un membre du personnel ayant au moins le grade de conseiller adjoint et désigné à cette fin par le Comité de gestion ou d'un avocat.

S'il l'estime opportun, le requérant indique les motifs pour lesquels il s'oppose à l'octroi de termes et délais.

L'exploit ou la copie de la lettre recommandée et l'accusé de réception ainsi qu'une copie ou un extrait des déclarations prévues à l'alinéa 1er de l'article 40, comportant au moins décompte des cotisations dues et la signature du débiteur ou la photocopie de l'écrit émanant du débiteur, sont annexés à la requête.

Celle-ci interrompt la prescription.

ART. 40ter.

La requête est déposée ou adressée sous pli au greffe, visée à sa date par le greffier et inscrite dans le registre tenu à cette fin. Elle est versée au dossier de la procédure ainsi que, le cas échéant, toute communication adressée au juge par le débiteur.

Le juge accueille ou rejette la requête par une ordonnance rendue en chambre du conseil. Il peut, le cas échéant, accorder termes et délais, ainsi qu'il est dit aux articles 1333 à 1337 du Code judiciaire.

Binnen drie dagen na de uitspraak brengt de griffier de beschikking bij gerechtsbrief ter kennis van de R.M.Z. Aan diens advocaat wordt in voorkomend geval afschrift gezonden.

Wanneer de rechter het verzoekschrift inwilligt, heeft zijn beschikking de gevolgen van een verstekvonnis.

Tegen die beschikking kan verzet of hoger beroep worden ingesteld overeenkomstig de bepalingen van Boek III, titel II en III, van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek.

Wordt het verzoek afgewezen, dan kan de vordering langs de gewone weg worden ingesteld.

AFDELING 6.

Voorrecht.

ART. 41.

In artikel 19, eerste lid, van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheeken, dat titel XVIII van boek III van het Burgerlijk Wetboek uitmaakt, worden volgende wijzigingen aangebracht :

4ter, ingevoegd in deze wet bij artikel 6 van de wet van 18 december 1968 tot wijziging van de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor Bestaanszekerheid wordt gewijzigd als volgt :

« 4ter — de bijdragen verschuldigd aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en die waarvan hij de inning verzekert, gedurende drie jaar te rekenen van de dag waarop de bijdragen eisbaar zijn of van de datum van kennisgeving als bedoeld in artikel 22 van de wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, evenals de bijdragen verschuldigd aan het Fonds voor de beroepsziekten en die verschuldigd aan de Fondsen voor bestaanszekerheid.

De termijn van drie jaar is geschorst door de dood van de schuldenaar, de ontneming van het bezit of de inbeslagneming, zelfs gedeeltelijk, van zijn goederen ».

AFDELING 7.

Verjaring.

ART. 42.

De schuldvorderingen van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid op de werkgevers die onder deze wet vallen, verjaren na drie jaar.

De vorderingen ingesteld tegen de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid tot terugvordering van niet verschuldigde bijdragen, verjaren na drie jaar, welke ingaan op de dag van de betaling.

HOOFDSTUK V.

Algemene bepalingen.

ART. 43.

Wanneer loon door tussenkomst van een derde aan een werknemer wordt betaald, kan de Koning in afwijking van de arti-

Dans les trois jours de la prononciation, l'ordonnance est notifiée sous pli judiciaire par le greffier à l'O.N.S.S. Copie en est éventuellement envoyée à son avocat.

Lorsque le juge fait droit à la requête, son ordonnance a les effets d'un jugement par défaut.

Cette ordonnance est susceptible d'opposition ou d'appel conformément aux dispositions des titres II et III du Livre III de la quatrième partie du Code judiciaire.

Si la requête est rejetée, la demande peut être introduite par la voie ordinaire.

SECTION 6.

Privilège.

ART. 41.

A l'article 19, alinéa 1er, de la loi du 16 décembre 1851 sur les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du livre III du Code Civil, sont apportées les modifications suivantes :

le 4ter, inséré dans cette loi par l'article 6 de la loi du 18 décembre 1968 modifiant la loi du 7 janvier 1958 concernant les Fonds de sécurité d'existence, est modifié comme suit :

« 4ter — les cotisations dues à l'Office national de sécurité sociale et celles dont il assure le recouvrement, pendant trois ans à compter de la date d'exigibilité des cotisations ou de la date de la notification prévue à l'article 22 de la loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ainsi que les cotisations dues au Fonds des maladies professionnelles et celles dues aux Fonds de sécurité d'existence.

Le délai de trois ans est suspendu par la mort du débiteur, le dessaisissement ou la saisie, même partielle, de ses biens ».

SECTION 7.

Prescription.

ART. 42.

Les créances de l'Office national de sécurité sociale à charge des employeurs assujettis à la présente loi se prescrivent par trois ans.

Les actions intentées contre l'Office national de sécurité sociale en répétition de cotisations indues se prescrivent par trois ans à partir de la date du paiement.

CHAPITRE V.

Dispositions générales.

ART. 43.

Lorsqu'une rémunération est payée à un travailleur à l'intervention d'un tiers, le Roi peut édicter des règles particulières

kelen 15 en 23, §§ 1 en 2, een bijzondere regeling uitvaardigen. Hij kan eveneens die derde als werkgever beschouwen voor de inning en de invordering van de verschuldigde bijdragen.

HOOFDSTUK VI.

Diverse bepalingen.

ART. 44.

§ 1. De uitkeringen welke geheel of gedeeltelijk geleverd worden met behulp van de door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid verstrekte middelen zijn onderworpen aan volgende bepalingen :

- 1° welke ook de huwelijksvoorwaarden zijn van de gehuwde werkneemster, zal zij beschikken over de uitkeringen, zoals over haar loon, in overeenstemming met wat bepaald is bij de wetten betreffende de arbeidsovereenkomsten;
- 2° de aan een minderjarige werknemer verschuldigde uitkeringen kunnen hem geldig worden overgemaakt, tenzij er verzet bestaat vanwege de vader, de moeder of de voogd;
- 3° ingeval de echtgenoot zich er over beklagt dat de gerechtigde uitkeringen verkwist, kan de vrederechter beslissen dat ze aan de klager worden uitgekeerd;
- 4° zo de gerechtigde de overlevende echtgenoot is of uit de echt of van tafel en bed gescheiden is, kan de vrederechter, op vordering van een derde, besluiten dat de ten voordele der kinderen bepaalde uitkeringen zullen gestort worden aan de fisisch- of rechtspersoon aan wie de bewaring van de kinderen toevertrouwd is.

§ 2. Tot de dag waarop artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek in voege treedt, zijn die uitkeringen niet vatbaar voor overdracht of beslag, behalve zo de uitbetalingsinstelling het bedrag der ten onrechte gedane betalingen terugvordert.

§ 3. De bepalingen van dit artikel gelden niet voor de uitkeringen waarin voorzien wordt bij de wetten betreffende de regelingen als bedoeld in 2°, 3°, 5° van artikel 5 die onder de bepalingen van deze wetten vallen.

ART. 45.

Ieder werkgever die aan zijn personeel vrijwillig bijkomstige, buiten het bestek van deze wet vallende voordelen toekent, mag generlei onderscheid maken tussen de tot een zelfde categorie behorende werknemers van zijn onderneming.

In de ondernemingen die meer dan twintig werknemers in dienst hebben, moeten deze voordelen verleend worden volgens een reglement dat is opgesteld met medewerking van vertegenwoordigers van het personeel, die volgens een bij koninklijk besluit vastgestelde procedure worden aangewezen.

ART. 46.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, worden met de Staat gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten op de rechtstreekse ⁽¹⁾ belastingen. Zij zijn vrij van alle belastingen of taxes ten bate van de provincies en van de gemeenten.

⁽¹⁾ De woorden « of onrechtstreekse » werden geschrapt.

dérogatoires aux articles 15 et 23, §§ 1er et 2. Il peut également considérer ce tiers comme employeur pour la perception et le recouvrement des cotisations dues.

CHAPITRE VI.

Dispositions diverses.

ART. 44.

§ 1er. Les prestations fournies en tout ou en partie à l'aide des ressources de l'Office national de sécurité sociale sont soumises aux dispositions suivantes :

- 1° quel que soit le régime matrimonial, la travailleuse mariée dispose des prestations qui lui sont dues, comme de son salaire, ainsi qu'il est prévu par les lois relatives aux contrats de louage de travail;
- 2° les prestations dues à un travailleur mineur d'âge lui sont remises valablement, sauf opposition du père, de la mère ou du tuteur;
- 3° lorsque le conjoint du titulaire des prestations se plaint de ce qu'il les dilapide, le juge de paix peut décider qu'elles seront versées au plaignant;
- 4° lorsque le titulaire est veuf, divorcé ou séparé de corps, le juge de paix peut, sur réquisition d'un tiers, décider que les prestations prévues au bénéfice de ses enfants seront versées à la personne physique ou morale qui en a la garde.

§ 2. Jusqu'au jour de l'entrée en vigueur des dispositions de l'article 1410 du Code judiciaire, ces prestations sont incessibles et insaisissables, sauf le cas de récupération par l'organisme payeur, du montant des paiements indus.

§ 3. Les dispositions du présent article ne visent pas les prestations prévues par les lois relatives aux régimes visés aux 2°, 3°, 5° de l'article 5, qui sont régis par les dispositions desdites lois.

ART. 45.

Tout employeur qui accorde volontairement à son personnel des avantages d'ordre social complémentaire de ceux qui résultent de la présente loi doit les accorder sans distinction à tous les travailleurs de son entreprise appartenant à une même catégorie.

Dans les entreprises qui occupent plus de vingt travailleurs, ces avantages doivent être accordés suivant un règlement établi avec le concours de représentants du personnel qui seront désignés selon une procédure fixée par arrêté royal.

ART. 46.

L'Office national de sécurité sociale, l'Institut national d'assurance maladie-invalidité et l'Office national de l'emploi sont assimilés à l'Etat pour l'application des lois sur les impôts directs ⁽¹⁾. Ils sont exempts de tous impôts ou taxes au profit des provinces et des communes.

⁽¹⁾ Les mots « ou indirects » ont été supprimés.

ART. 47.

§ 1. Artikel één der gecoördineerde wetten betreffende de vergoedingen der schuld voortspruitend uit de arbeidsongevallen wordt met volgende bepaling aangevuld :

« De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen, de toepassing van deze wetten verruimen tot de personen waartoe Hij, in uitvoering van artikel 2, § 1 van de wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, de toepassing van deze wet uitgebreid heeft. »

§ 2. Artikel 9 van de besluitwet van 13 december 1945 betreffende de vergoedingen der schuld voortspruitend uit ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen wordt vervangen door volgende bepaling :

« ART. 9. — De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen, de toepassing van deze besluitwet uitbreiden tot de personen waartoe Hij, in uitvoering van artikel 2, § 1 van de wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, de toepassing van deze wet uitgebreid heeft. »

ART. 48.

In artikel 3, eerste lid, 5° van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, worden de woorden « als dienstbode » geschrapt.

ART. 49.

De Koning kan de bestaande wetsbepalingen wijzigen ten einde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten.

HOOFDSTUK VII.

Overgangs- en slotbepalingen.

ART. 50.

Opgeheven worden :

- 1° de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de besluitwet van 6 september 1946, de wetten van 27 maart 1951, 14 juli 1951, 14 juli 1955, 12 juli 1957, 22 februari 1960, 14 februari 1961, 14 juli 1961, 8 maart 1962, 3 april 1962, 25 juli 1962, 25 april 1963, 9 augustus 1963, 9 maart 1964, 28 maart 1964, 8 april 1965, 15 april 1965, 13 juni 1966, 11 januari 1967, het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967, de wet van 20 juli 1968 en de koninklijke besluiten van 16 februari 1952, 13 april 1960, 23 maart 1961, 24 juni 1964, 9 juli 1964, 17 februari 1965, 31 december 1965 en 6 augustus 1968, met uitzondering van artikel 7, mits inachtneming van het bepaalde in artikel 43, tweede lid;
- 2° artikel 12 van de wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, gecoördineerd op 9 maart 1951, gewijzigd bij de wetten van 28 maart 1964 en 13 juni 1966;
- 3° artikel 73 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming;

ART. 47.

§ 1er. L'article premier des lois coordonnées sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail est complété par la disposition suivante :

« Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, étendre l'application des présentes lois aux personnes auxquelles, en exécution de l'article 2, § 1er, de la loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, Il étend l'application de cette loi. »

§ 2. L'article 9 de l'arrêté-loi du 13 décembre 1945 relatif à la réparation des dommages résultant des accidents survenus sur le chemin du travail est remplacé par la disposition suivante :

« ART. 9. — Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, étendre l'application du présent arrêté-loi aux personnes auxquelles, en exécution de l'article 2, § 1er, de la loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, Il étend l'application de cette loi. »

ART. 48.

A l'article 3, premier alinéa, 5°, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, le mot « domestique » est supprimé.

ART. 49.

Le Roi peut modifier les dispositions légales existantes afin de les mettre en concordance avec les dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution.

CHAPITRE VII.

Dispositions transitoires et finales.

ART. 50.

Sont abrogés :

- 1° l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, les lois des 27 mars 1951, 14 juillet 1951, 14 juillet 1955, 12 juillet 1957, 22 février 1960, 14 février 1961, 14 juillet 1961, 8 mars 1962, 3 avril 1962, 25 juillet 1962, 25 avril 1963, 9 août 1963, 9 mars 1964, 28 mars 1964, 8 avril 1965, 15 avril 1965, 13 juin 1966, 11 janvier 1967, l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967, la loi du 20 juillet 1968 et les arrêtés royaux des 16 février 1952, 13 avril 1960, 23 mars 1961, 24 juin 1964, 9 juillet 1964, 17 février 1965, 31 décembre 1965 et 6 août 1968, à l'exception de l'article 7, sans préjudice du prescrit de l'article 43, 2e alinéa;
- 2° l'article 12 des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 9 mars 1951, modifié par les lois du 28 mars 1964 et du 13 juin 1966;
- 3° l'article 73 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse;

4° 4^oquinquies, eerste en tweede lid van artikel 19 eerste lid, van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheeken dat de titel XVIII van boek III van het Burgerlijk Wetboek uitmaakten dat artikel 12bis, § 2, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders uitmaakt, ingevoegd bij de besluitwet van 6 september 1946, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1961 en aangevuld bij de wet van 13 juni 1966, alsmede het derde lid, ingevoegd bij de wet van 24 december 1963.

ART. 51.

Tot de dag van de inwerkingtreding van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de inrichting en de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken, behoren de betwistingen tussen de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en de verzekeringsplichtige werkgevers tot de bevoegdheid van de vrederechter, ongeacht het bedrag van de vordering.

ART. 52.

De bepalingen van deze wet zullen in werking treden op de data die door de Koning worden vastgesteld.

De bepalingen van artikel 3, § 4, vierde, vijfde en zesde lid en van artikel 4, eerste lid, A, 5°, littera *a*, *b* en *c* van de besluitwet van 28 december 1944, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1966 en zoals zij luiden vóór deze wet, zullen van toepassing blijven zolang de Koning de driemaandelijkse betaling van het geheel van de bijdrage bestemd voor de jaarlijkse vakantieregeling der werknemers, niet heeft voorgeschreven.

Wanneer de driemaandelijkse betaling zal voorgeschreven zijn zullen eveneens de beschikkingen van artikel 25, §§ 1 en 2 van de wet van 28 maart 1964 tot integratie van de vakantiebijslag in het stelsel van jaarlijkse vakantie der werknemers, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1966, opgeheven worden.

4° le 4° quinquies, 1er et 2e alinéas, de l'article 19, premier alinéa, de la loi du 16 décembre 1851 sur les privilèges et hypothèques formant le titre XVIII du livre III du Code civil et constituant l'article 12bis, § 2, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, inséré par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, modifié par la loi du 14 juillet 1961 et complété par la loi du 13 juin 1966 et l'alinéa 3, inséré par la loi du 24 décembre 1963.

ART. 51.

Jusqu'au jour de l'entrée en vigueur des dispositions du Code judiciaire qui ont trait à l'organisation et à la compétence des tribunaux du travail, les contestations entre l'Office national de sécurité sociale et les employeurs assujettis sont de la compétence du juge de paix, quel que soit le montant de la demande.

ART. 52.

Les dispositions de la présente loi entreront en vigueur aux dates qui seront fixées par le Roi.

Toutefois, les dispositions de l'article 3, § 4, 4e, 5e et 6e, alinéas et de l'article 4, premier alinéa, A, 5°, *a*, *b* et *c*, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, modifiées par la loi du 13 juin 1966 et telles que libellées avant leur modification par la présente loi, resteront applicables aussi longtemps que le Roi n'aura pas prescrit le versement trimestriel de la totalité de la cotisation destinée au régime des vacances annuelles des travailleurs.

Dès que ce versement trimestriel aura été prescrit, seront en outre abrogées les dispositions de l'article 25, §§ 1er et 2, de la loi du 28 mars 1964 intégrant l'allocation complémentaire de vacances dans le régime des vacances annuelles des travailleurs, modifié par la loi du 13 juin 1966.